

מאמר השבוע
הנהגות מרן
שאלות ותשובות
מעבר לסגולה
לאשת החיל
פנינים מהפרשה
סיפור לשבת

מאמר השבוע
מאת ראש המוסדות
הרה"ג יגאל כהן שליט"א

הַאִם אַתָּה רָאוּי לִשְׁרֵת בְּשִׁירוֹת הַחִשַּׁאי?

פְּעָמִים שֶׁהַבּוֹרֵא יִתְבָּרֵךְ מְבַקֵּשׁ לָתֵת לָנוּ מַתָּנָה גְּדוֹלָה, אֲבָל קֹדֶם לָכֵן צָרִיךְ הוּא לְהַעֲמִיד אוֹתָנוּ בְּנִסָּיוֹן. כְּגוֹן בַּחוּרָה שֶׁהַבּוֹרֵא מְיַעֵד לָהּ חָתָן מְיֻחָד מְאֹד, אֲבָל כְּדֵי שֶׁתִּתְקַבֵּל אוֹתוֹ הִיא חַיֶּבֶת לַעֲבֹר נִסָּיוֹן מְסֻיָּם.

וְנָבִיא סְפּוּר שֶׁשָּׁמַעְתִּי, כְּדֵי לְהָבִין אֶת הָעִנְיָן.

בְּאַחַת מֵהַסּוֹכְנִיּוֹת הַחֲשָׁאִיּוֹת בְּאַרְצוֹת הַבְּרִית יֶשְׁנוֹ נֹהַג, שֶׁכָּל אָדָם שֶׁרוֹצֶה לְהִתְקַבֵּל לְסוֹכֵן חֲשָׁאִי לְאַחַר שֶׁעָבַר מִבְדָּקִים שׁוֹנִים, חוֹטְפִים אוֹתוֹ בְּאִישׁוֹן לַיְלָה לְמַחְסָן נָטוּשׁ וְשָׁם הוּא עוֹבֵר עִנּוּיִים קָשִׁים, עַל מְנַת שֶׁיִּגְלֶה לָהֶם סוֹדוֹת שֶׁהוּא יוֹדֵעַ עַל סוֹכְנִיּוֹת חֲשָׁאִיּוֹת לְמִינֵיהֶן. וְאִם עָבַר אֶת הַמִּבְחָן בְּהַצְלָחָה וְשָׁתַק, מִיָּד מְגַלִּים לוֹ אֶת פְּנֵיהֶם, וּמוֹדִיעִים לוֹ בְּשִׂמְחָה "עָבַרְתָּ אֶת הַמִּבְחָן וְהִתְקַבַּלְתָּ לַסּוֹכְנוּת". וְאִם לֹא שָׁתַק וְגִלָּה אֶת צְפוּנוֹת לִבּוֹ, מוֹדִיעִים לוֹ "חֲבִיבִי, נִכְשַׁלְתָּ"! אֵינְךָ יוֹדֵעַ לִשְׁמֹר סוֹד.

וְהִנֵּה, אִם הָיִינוּ שׁוֹאֲלִים אֶת הַנִּבְחָן הַאִם הָיִיתָ מַעֲדִיף שֶׁלֹּא יְבוֹאוּ יְסוּרִים אֶלּוּ בְּאֶמְצַע הַלַּיְלָה, וַדַּאי שֶׁהָיָה עוֹנֶה וְאוֹמֵר לֹא רוֹצֶה אוֹתָם כְּלָל, אֲבָל בְּדִיעֲבָד כְּשֶׁהֵבִין שֶׁהַיִּסּוּרִים הַלָּלוּ הֵם בְּעֶצֶם שֶׁהֵבִיאוּ לוֹ אֶת הַתַּפְקִיד הַנִּכְסָף, סוֹכֵן חֲשָׁאִי בְּמֶמְשֶׁלֶת אַרְצוֹת הַבְּרִית, אֲזַי וַדַּאי יֹאמַר: "מְצֵיָנוּ!" - "תָּבִיא עוֹד כָּאֵלֶּה יְסוּרִים, הָעִקָּר שֶׁבַּסּוֹף מַחֲכָּה לִי כָּזוֹ מַתָּנָה נִפְלָאָה".

כָּךְ הוּא הַדָּבָר בְּבַחוּרָה שֶׁעֲדַיִן לֹא מָצְאָה אֶת זִוּוּגָהּ, שֶׁצְּרִיכָה הִיא לְדַעַת - "הַבּוֹרֵא יִתְבָּרֵךְ רוֹצֶה יוֹתֵר מִמֶּךְ שֶׁתִּתְחַתְּנִי", רַק שֶׁפְּעָמִים צָרִיךְ לְהַעֲמִיד אוֹתָךְ בְּמִבְחַן הָאֱמוּנָה, אִם תְּקַבְּלִי אֶת הַיְּסוּרִים בְּאַהֲבָה אִם לָאו.

כָּךְ הַדָּבָר לְגַבֵּי זוּגוֹת חֲשׁוּכֵי יְלָדִים, שֶׁפְּעָמִים שֶׁהַבּוֹרֵא יִתְבָּרֵךְ רוֹצֶה לְהוֹרִיד דַּרְכָּם נְשָׁמָה גְּבוֹהָה מְאֹד, אֲבָל קֹדֶם לָכֵן בּוֹחֵן אוֹתָם בְּמִבְחַן הָאֱמוּנָה, הַאִם יְקַבְּלוּ עֲלֵיהֶם אֶת גְּזֵרָתוֹ בְּאַהֲבָה, אוֹ שֶׁיִּבְעֲטוּ בַּיְּסוּרִים וְיִתְרָחֲקוּ אַחַר מִדּוֹתָיו שֶׁל הַקָּדוֹשׁ־בָּרוּךְ־הוּא.

וּבֶאֱמֶת, שֶׁנִּשְׁאַלְתִּי רַבּוֹת מֵאֲנָשִׁים שֶׁשָּׁמְעוּ שִׁעוּרִים בְּנוֹשֵׂא "אֱמוּנָה וּבִטָּחוֹן" – "נִסִּינוּ, הֶאֱמַנּוּ, בָּטָחְנוּ, שׁוּם דָּבָר לֹא עוֹזֵר" אוֹמְרִים לִי בְּאִכְזָבָה. "זֶהוּ, עַד כָּאן מַגִּיעַ לִבּוֹרֵא עוֹלָם שֶׁנַּאֲמִין בּוֹ, וְלֹא עוֹד".

תְּשׁוּבָתִי הָיְתָה אֲלֵיהֶם: "הָאֱמוּנָה שֶׁלָּכֶם מִלְּכַתְּחִלָּה לֹא הָיְתָה נְכוֹנָה, כִּי אִם אַחֲרֵי חֲדָשִׁים שֶׁל נְסִיּוֹנוֹת אַתֶּם כְּבָר לֹא מַאֲמִינִים, כְּפִי הַנִּרְאֶה מֵהַהִתְחַלָּה לֹא בֶּאֱמֶת הִכַּרְתֶּם אֶת הַבּוֹרֵא יִתְבָּרֵךְ".

חֲוַיַּת הָאֱמוּנָה

"כְּדַאי לָכֶם לְהַגִּישׁ בַּקָּשָׁה לְאִמּוּץ"?

אֲסַיֵּם פֶּרֶק זֶה בַּחֲוָיָה שֶׁחָוִיתִי בְּעַצְמִי, שֶׁרַק לְאַחַר שָׁנִים מִסְפָּר הַבַּנְתִּי כַּמָּה הִיא הָיְתָה לְטוֹבָתִי.

לִפְנֵי כְּאַחַת עֶשְׂרֵה שָׁנִים זָכִינוּ אֲנִי וְרַעְיָתִי וְנוֹלְדוּ לָנוּ תְּאוֹמוֹת חֲמוּדוֹת, הָאַחַת בְּרִיאָה בָּרוּךְ הַשֵּׁם, וְהַשְּׁנִיָּה נוֹלְדָה עִם מוּם חָמוּר מְאֹד בִּלְבָבָהּ.

לְאַחַר חֹדֶשׁ מִלֵּדָתָהּ כְּבָר הֻכְנְסָה לְנִתּוּחַ לֵב פָּתוּחַ, שֶׁהָיָה נִתּוּחַ רִאשׁוֹן מִתּוֹךְ סִדְרַת נִתּוּחִים. לְאַחַר אַרְבַּע שָׁנִים שׁוּב עָבְרָה נִתּוּחַ בִּלְבָבָהּ. וְהַשְּׁלִישִׁי בְּסִדְרָה הָיָה בְּגִיל שֵׁשׁ. עָזַר הַבּוֹרֵא יִתְבָּרֵךְ וְהַנִּתּוּחִים עָבְרוּ בְּהַצְלָחָה, וּבָרוּךְ הַשֵּׁם בְּקֶרוֹב הִיא עוֹמֶדֶת לְהִכָּנֵס בְּעֹל הַמִּצְוֹת.

בְּמֶשֶׁךְ שָׁנִים חָשַׁבְתִּי בְּלִבִּי, "מָה הַטּוֹב שֶׁהַשֵּׁם נָתַן לִי בַּחֲוָיָה הַלֹּא נְעִימָה שֶׁעָבַרְנוּ אֲנִי וְרַעְיָתִי וּבִתִּי?"

בְּשָׁלָב מְסֻיָּם הַבַּנְתִּי בְּדִיּוּק אֶת הַטּוֹב בְּהַנְהָגַת הַבּוֹרֵא עִמִּי: בְּמַהֲלַךְ הַהֶרָיוֹן כְּמוֹ שֶׁסִּפַּרְתִּי בְּתְחִלַּת הַסֵּפֶר, הָרוֹפְאִים כֻּלָּם לְלֹא יוֹצֵא מִן הַכְּלָל, הוֹדִיעוּ לָנוּ הָעֶבֶר הַזֶּה לֹא יָכוֹל לְחְיוֹת. כַּמּוּבָן שֶׁהֵם הִסְבִּירוּ בְּשָׁפָתָם אֶת שְׁמוֹ שֶׁל הַמּוּם שֶׁהָעֶבֶר סוֹבֵל מִמֶּנּוּ, וַאֲפִלּוּ 'זָכִינוּ' לְקַבֵּל צִלּוּמִים מֵאַחַד הָרוֹפְאִים "מַדּוּעַ אַתֶּם מִתְעַקְּשִׁים וְלֹא מַפְסִילִים אֶת הָעֶבֶר?" אֲבָל תְּשׁוּבָתֵנוּ הָיְתָה חַד מַשְׁמָעִית, מָוֶת וְחַיִּים בְּיַד ה' יִתְבָּרֵךְ, נַשְׁלִיךְ עָלָיו אֶת מִבְטָחֵנוּ וְהוּא יַעֲזֹר.

וְכָךְ, כְּמוֹ שֶׁסִּפַּרְתִּי כְּבָר נוֹלְדָה הַקְּטַנָּה, וְהַבּוֹרֵא יִתְבָּרֵךְ הוֹכִיחַ לִי וּלְרַעְיָתִי שֶׁגַּם אִם "חֶרֶב חַדָּה מוּנַחַת עַל צַוָּארוֹ שֶׁל אָדָם אַל יִתְיָאֵשׁ מִן הָרַחֲמִים" (ע' ברכות י.). זָכִיתִי לִרְאוֹת בְּעֵינַי אֶת יְשׁוּעַת ה' כְּהֶרֶף עַיִן, בְּעֶצֶם בְּכָל יוֹם כְּשֶׁאֲנִי רוֹאֶה אֶת בִּתִּי חוֹזֶרֶת מִבֵּית הַסֵּפֶר, שִׂמְחָה קוֹפְצָנִית וּמְאֻשָּׁרֶת, הִיא מַזְכִּירָה לִי אֶת רַחֲמָיו שֶׁל הַקָּדוֹשׁ־בָּרוּךְ־הוּא עָלַי.

הַחֲוָיָה שֶׁעָבַרְתִּי נָטְעָה בִּי אֱמוּנָה חֲזָקָה כְּדֵי שֶׁאוּכַל לְעַזֹּר בָּהּ לַאֲחֵרִים, וּמֵאָז וְעַד הַיּוֹם כְּבָר כַּמָּה פְּעָמִים שֶׁפָּנוּ אֵלַי בְּבַקָּשַׁת הֶתֵּר לְהַפִּיל אֶת הָעֶבֶר, וּלְאַחַר שֶׁבֵּרַרְתִּי אֶת הַפְּרָטִים סִפַּרְתִּי לָהֶם אֶת הַסִּפּוּר הָאִישִׁי שֶׁחָוִיתִי עִם בִּתִּי, וּבָרוּךְ ה' הִשְׁתַּכְנְעוּ שֶׁלֹּא לְהַפִּיל, וּבִרַחֲמָיו הַמְּרֻבִּים שֶׁל הַבּוֹרֵא יִתְבָּרֵךְ נוֹלְדוּ יְלָדִים בְּרִיאִים וּשְׁלֵמִים.

כָּךְ הָיָה גַּם בַּמִּקְרִים שֶׁנָּשִׁים שֶׁהָרוֹפְאִים הוֹדִיעוּ לָהֶם "אַתֶּם לֹא תּוּכְלוּ לְלֶדֶת, כְּדַאי לָכֶם לְהַגִּישׁ בַּקָּשָׁה לְאִמּוּץ", וּבָאוּ אֵלַי בּוֹכְיוֹת עַל מַר גּוֹרָלָם. וְשׁוּב סִפַּרְתִּי לָהֶם שֶׁיֵּשׁ רוֹפְאִים וְיֵשׁ בּוֹרֵא עוֹלָם, לְמִי אַתֶּם מַעֲדִיפִים לְהַאֲמִין? גַּם אִם הָרוֹפְאִים רוֹאִים בְּעֵינֵיהֶם, עֲדַיִן הַקָּדוֹשׁ־בָּרוּךְ־הוּא הוּא הַמַּחְלִיט וּבְיָדוֹ לְגָרֵם לָכֶן לְלֶדֶת, וּבָרוּךְ ה' זָכוּ נָשִׁים רַבּוֹת לִרְאוֹת אֶת יְשׁוּעַת ה' וְנִפְקְדוּ בְּזֶרַע קֹדֶשׁ.

מתוך ספרו של הרב יגאל כהן.

ניתן לתרום להפצת העלון ולהקדיש לעילוי נשמת\ לברכה\רפואה \הצלחה בטל:03-8000770
פרטי ח-ן לתרומות: בנק מרכנתיל 17 , סניף 732 חשבון 73443 ע"ש יביע אומר

עוזרים בבניית הבניין ושותפים
בכל הזכויות שיהיו בו לנצח!
בואו ותהיו שותפים
03-8000-770

זמני כניסה ויציאת השבת
הזמנים לפי לוח "אור החיים"

	י-ם	ת"א	חיפה	ב"ש
כניסה:	17:21	17:18	17:18	17:20
יציאה:	18:12	18:10	18:10	18:12
ר"ת:	18:52	18:49	18:50	18:51

בירושלים: לנוהגים 40 דקות 17:01

בית אומר

בראשות הגאון רבי יצחק כהן שליט"א

אין לקרוא בזמן התפילה וקריאת התורה

נא לשמור על קדושת הגליון

שאלות ותשובות

מאת מורנו הרה"ג יצחק כהן שליט"א

שאלה: על מי יש חיוב לתת מחצית השקל, וכמה?

תשובה: מנהג טוב הוא לתת "זכר למחצית השקל" כל מי שהוא למעלה מי"ג שנים, זכר לביהמ"ק שהיו נותנים לקרבנות. וכן נהגו לתת על נשים, ויש שהוסיפו לתת גם על ילדים קטנים ואפילו "עוברים", ורמז לדבר כל "העובר על הפקודים" (עיין משנ"ב סי' תר"צ). והשיעור לפי מנהג בני ספרד כ-9 גרם כסף טהור,שזה כ-20 שח, ומי שאין באפשרותו יכול ליתן חצי שקל עבור ילדיו (עיין חזו"ע פורים). את הכסף אפשר לתת מר"ח אדר כיון שאז משמיעין על השקלים, ויתנו את הכסף להחזקת תורה ות"ח וישיבות קדושות ויזהרו לומר "זכר למחצית השקל" ולא מחצית השקל (כמש"כ בחזו"ע עמ' ק"ה).

שאלה: האם נשים חייבות לשמוע "פרשת זכור"?

תשובה: יש בדבר זה מחלוקת האם נשים חייבות לשמוע, או שזה נחשב כמצוות עשה שהזמן גרמא ופטורות, ועיין בחזו"ע שהכריע שמעיקר הדין פטורות אבל המחמירות על עצמן ובאות לעזרת נשים לשמוע תבוא עליו ברכה.. ויש מקומות שעושים אח"כ קריאה לנשים שמוציאין ס"ת וקורין להם פרשת זכור (בלא ברכות) ואשריהם ישראל. (ועיין בחזו"ע שמנהג זה נכון הוא ע"פ ההלכה).

שאלה: אדם שהיה חולה בפרשת "זכור" ולא יכל לשמוע מה עליו לעשות?

תשובה: אם יוכל לקרות אפילו ביחיד "פרשת זכור" מתוך הס"ת תע"ב, ואם לא, יקרא מחומש. ויכוין ג"כ ביום פורים בקריאת התורה לצאת יד"ח מחיית זכר עמלק שקורין ב-"כי תצא", וכן יגיד לחזן שיכווין להוציאו. (עיין חזו"ע פורים עמ' ז').

שאלה: מי הם הפטורים מצום "תענית אסתר"?

תשובה: כל החולים הפטורים בשאר התעניות כגון מעוברות ומניקות וכדו' פטורות ג"כ בתענית אסתר. ונוסף על זה היות וצום תענית אסתר אינו אלא מנהג הקילו ג"כ לבעלי ברית המוהל הסנדק ואבי הבן, וכן חתן וכלה בתוך שבעת ימי המשתה ועיין בחזו"ע דאינם רשאים להחמיר על עצמם כי יו"ט שלהם הוא. אבל הבריאים ושאר העם אסור להם לפרוש מן הציבור וחייבים להתענות ככל התעניות.

שאלה: מהי דרגת ההידור במתנות לאביונים?

תשובה: מתנות לאביונים שיעורין מעיקר הדין בפרוטה, ויש מחמירים, וכן ראוי לנהוג לתת כדי שיעור פת של ג' ביצים שזה בערך 10 ₪ כדי סעודה. וצריך לתת לשני אביונים לכל אחד מתנה אחת וכל המוסיף הרי זה משובח, ומצוה לתת לאנשים שמצבם הכלכלי קשה שאין ביד סיפוקם כסף נצרך לדברים הנצרכים וההוצאות השוטפות של היום יום. ואין שמחה לקב"ה כמו המרנין לב עניים (עיין משנ"ב סי' תרצ"ד), וזהו המהודר ביותר. וצריך לתת את זה דווקא ביום פורים, ואפשר לתת לאדם קודם פורים שיעביר לעניים ביום פורים.

שאלה: מהי דרגת ההידור במשלוח מנות? (אוכל מוכן, שוקולדים וכדו')

תשובה: משלוח מנות מצוותו 2 מנות לאיש אחד, ואדם צריך לחשוב במה חבירו ישמח, מכיון שהעניין לעורר אהבה וחיבה, ולכן אם אוהב יין מסויים או עוגה מיוחדת וכד' יתן לו שישמח בזה וגם מאכל ומשקה נחשבים כשתי מנות, וטוב לתת שני סוגי מאכלים. וגם שוקולדים וחטיפים נחשבים מאכל, העיקר שיהיה מכובד מצד הנותן ומצד המקבל, ושירבה בעם ישראל אהבה ואחווה שלום ורעות.

הנהגות מרן

רבנו הרב עובדיה יוסף זצוק"ל

הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה רִפְּאַתְהוּ

רַבֵּנוּ עוֹבַדְיָה יוֹסֵף זַצ"ל הָיָה שָׁם מְבֻטָּחוֹ בְּבוֹרֵא הָעוֹלָם, וְהָיָה נִמְנָע בְּכָל יְכָלְתּוֹ מִלִּפְנוֹת לְרוֹפֵא בָּשָׂר וָדָם. עַד שֶׁהִגִּיעַ לְגִיל זִקְנָה וְשֵׂיבָה, לֹא נִזְקַק מָרָן לִתְרוּפוֹת כָּלְשֶׁהֵן.

זְכוּרַנִי, שֶׁלִּפְנֵי לְמַעְלָה מֵאַרְבָּעִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה, כַּאֲשֶׁר הָיָה עֲדַיִן מוֹסֵר שִׁעוּר לְבַעֲלֵי בָּתִּים בְּבֵית הַכְּנֶסֶת "שָׁאוּל צַדִּיקָה", הִגִּיעַ מָרָן בְּאַחַד הַיָּמִים לְמְסֹר אֶת הַשִּׁעוּר, כַּאֲשֶׁר חֲמוֹ עָלָה עַד אַרְבָּעִים מַעֲלוֹת! עַל אַף חָלְיוֹ, לֹא הָיָה מָרָן מוּכָן לְבַטֵּל אֶת הַשִּׁעוּר הַקָּבוּעַ בְּשׁוּם פָּנִים וְאֹפֶן. זְכוּי הָרַבִּים הָיָה חֵלֶק מִנִּשְׁמַת אַפּוֹ מַמָּשׁ.

בְּאוֹתָהּ פַּעַם הִתְחִיל מָרָן אֶת הַשִּׁעוּר, וּלְאַחַר מִסְפַּר דַּקּוֹת נָעֲצַר, מֵאַחַר שֶׁלֹּא יָכוֹל הָיָה לְדַבֵּר. הוּא קָרָא לִי וְאָמַר: "רַבִּי רְאוּבֵן, בֹּא, תֵּשֵׁב לְיָדִי וּתְדַבֵּר".

אָמַרְתִּי לוֹ: "רַבֵּנוּ, לֹא הֻכְנַתִּי שִׁעוּר, וּמָה אַגִּיד לָהֶם?". "תִּקְרָא אֶת הַ'שֻׁלְחָן עָרוּךְ' וְתַסְבִּיר", אָמַר לִי מָרָן, "הֲלֹא אַתָּה מוֹסֵר שִׁעוּר בְּרוֹמֶמָה [זֶהוּ שִׁעוּר שֶׁהִתְחַלְתִּי לְמְסֹר עַל פִּי בַּקָּשַׁת מָרָן], וּמַה שֶּׁאַתָּה אוֹמֵר לָהֶם שָׁם תֹּאמַר פֹּה".

הִתְחַלְתִּי לְדַבֵּר, וְאַחֲרֵי עֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ דַּקּוֹת חָשׁ מָרָן שֶׁנִּנְסְכוּ בּוֹ כֹּחוֹת מְחֻדָּשִׁים, הִמְשִׁיךְ בְּעַצְמוֹ אֶת הַשִּׁעוּר, וְהֵחֵל לְפַלְפֵּל פִּלְפּוּלִים עֲמֻקִּים.

עַל יְדֵי לִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה הִתְרַפָּא מָרָן, כְּפִי שֶׁנֶּאֱמַר: "רְפָאוֹת תְּהִי לְשָׁרֶךָ וְשִׁקּוּי לְעַצְמוֹתֶיךָ" (מִשְׁלֵי ג, ח), וְכֵן, "כִּי חַיִּים הֵם לְמֹצְאֵיהֶם וּלְכָל בְּשָׂרוֹ מַרְפֵּא" (מִשְׁלֵי ד, כב).

(הגאון הרב ראובן אלבז שליט"א – משכני אחריך).

מעבר לסגולה

מאת הרב אליהו עמר שליט"א

מקורם של עצי השיטים

בפרשה זו מצווה הקב"ה את משה רבינו לבנות משכן שבו תהיה השראת השכינה בעם ישראל, כפי שפותחת הפרשה (שמות כה, ט) "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם".

בין חומרי הגלם שנתבקשו בני ישראל להביא לבניית המשכן היו 'עצי שיטים' ככתוב (שם פסוק ה) "ועורות אילים מאדמים ועורות תחשים ועצי שיטים".

שואל רש"י (שמות כה, ה), מנין היה להם עצי שיטים במדבר. ומבאר בשם מדרש תנחומא, שכשיעקב אבינו ירד למצרים צפה ברוח קדשו שבעוד מאתים ועשר שנים יבנו את המשכן, ולכן הביא עמו ארזים מארץ־ישראל לנטוע אותם במצרים, וביקש מבני ישראל שכאשר ייצאו ממצרים יקחו עמהם את עצי הארזים הללו הנקראים בשם 'עצי שיטים' לשמש לבניית המשכן וכליו.

מדוע נקרא עץ ארז בשם עץ שיטה

ראיתי בביאור רבינו יואל, כיון שבני ישראל העבירו את הקרשים בים סוף יחד עמם נקראו בשם 'שיטים' מלשון שט־ים כאילו שטו ועברו בים.

שואל ה'זרע שמשון': אם יעקב אבינו צפה ברוח קדשו שעתידים בני ישראל להקים משכן, מדוע מבין כל חומרי הגלם שנצרכו למלאכת המשכן דאג יעקב אבינו רק ל'עצי שיטים', ואי אפשר לומר שיעקב אבינו חשש שלא יהיו ארזים במדבר, דהרי גם אבני השוהם ואבני המילואים לאפוד ולחושן לא היו במדבר, והן הובאו על־ידי ענני הכבוד מגן עדן, כמבואר בגמרא (יומא עה ע"א). כפי שיהיה לעתיד לבוא בבנין בית המקדש השלישי שיבנה מארזים מגן עדן (תרגום שיר השירים א, יז). אם כן מדוע טרח יעקב אבינו על הכנת עצי שיטים בלבד למלאכת המשכן.

המסר בהבאת עצי שיטים

ומבאר ה'זרע שמשון' על־פי המדרש (שמות רבה לה, א) "הרבה בריות ברא הקדוש ברוך הוא בעולמו ולא היה העולם ראוי להשתמש בהן, וגנזן הקדוש ברוך הוא מן העולם". לדוגמה: א. בריאת ה'אור הגנוז' שאדם צופה ומביט בו מסוף העולם ועד סופו - אור זה נגנז מחמת התנהגותם הפחותה של בני האדם וכיום הוא גנוז בגן עדן; ב. הזהב - לא היה ראוי לשימוש בני האדם, אך הקב"ה השאירו בעולם לצורך המשכן ובית המקדש. ג. עצי הארזים - לא היה העולם ראוי להשתמש בהם, אך הקב"ה שימרם בעולם רק לצורך המשכן והמקדש, עכת"ד.

מדברי המדרש מבואר, שעצי הארזים לא היו צריכים להיות בעולם כלל, וכל בריאתם איננה אלא לכבוד המשכן כפי שכתוב בתהילים (קד) "ישבעו עצי ה', ארזי לבנון אשר נטע" ונבראו עשרים וארבעה מינים של עצי ארזים.

וכעת מובן, יעקב אבינו אמר אם כל מטרת העצים הללו בעולם היא לצורך המשכן, מן הראוי לקחת ממה שיש בעולם לצורך המשכן ולא להמתין עד שיהיו בני ישראל במדבר ויזדקקו לעצים למשכן, ואז יביאו עצי ארזים מגן עדן כפי שהביאו את אבני השוהם ואבני המילואים לאפוד ולחושן, ולכן ירד ונטע את עצי הארזים במצרים לכבוד המשכן.

ועוד יש לבאר מדוע יעקב אבינו הקפיד על נטיעת עצי שיטים ולא סמך על הנס שיבואו עצים אלה למדבר מגן עדן כאבני השוהם ואבני המילואים, משום שיעקב אבינו רצה להעביר מסר לבניו אחריו בענין 'עצי השיטים': שאם ירצו לבנות בתים לעצמם יראו מאיזה עצים בנו את בית ה' ויאמרו אם ביתו של מלך מלכי המלכים נבנה על־ידי עצי שיטים שהם אילנות סרק ואינם נושאים פרי, כל שכן שאנו צריכים להקפיד שבתינו ייבנו לא על־ידי השחתת אילנות מאכל אלא מעצים שאינם עושים פרי.

ולפי זה, אילו היו מגיעים עצי הארזים מגן עדן לא היו לומדים מזה מאומה, משום שהיו אומרים שכנראה יש סוד רוחני בכך שהנס היה דוקא על־ידי עצי ארזים ולא היו מבינים שיש בזה מסר שלא להשחית עצי מאכל גם בשביל בניית ביתו של האדם.

שימו לב!

ה'מספר החדש' לתיאום הרצאות 055-67-25-138

כמו כן נותרה כמות מוגבלת של הספר 'מעבר לסגולה' ניתן לפנות להידברות 073-222-1250

כל הקודם זוכה

יביע אומר
בראשות הגאון רבי יגאל כהן שליט"א

לאשת החיל

תני לו לנהל את עולמך

סיפור השגחה קטנטן. עבדתי בעבודה לפני התמחות במקצוע מסוים. הייתי צריכה לחכות שנה עד שבחור שעשה התמחות לפניי יסיים, ולאחריו אני אתחיל. חיכיתי בסבלנות בערך חצי שנה, כמתוכנן, ולאחר מכן קצת לפני שהבחור היה צריך להתחיל את ההתמחות, הוא לפתע בגלל עניין בריאותי לא יכל להתחיל את ההתמחות. הוא התעכב, ואני? הייתי קצת לחוצה להתחיל.. קצת כעסתי מהעיכוב הזה. ראיתי שזה נמשך ונמשך.. ולפתע הבחור מתכנן להגיש תביעה וכל מיני פרוצדורות שהבנתי מהן שהוא לא מתכוון לחזור לעבוד בזמן הקרוב.. וכך חשבתי שזה מתעכב לחינם.. והתחלתי לומר את דעותיי במשרד.. אמרתי למנהלים שמעליי, שזה לא הוגן שאני מחכה הרבה זמן, שההתמחות שלי מתעכבת ולאחריה המבחן שאני צריכה לגשת אליו.. אני אפספס עוד מועד ועוד מועד וזה לא הוגן.. התחלתי לעשות חישובים, מתי אתחיל, מתי אסיים, לאיזה מועד אגש וכמה זמן יהיה לי ללמוד. ואמרתי להם שזה לא הוגן, שלא יהיה לי זמן ללמוד מפאת קוצר הזמן בין סוף ההתמחות למבחן..

בקיצור – התחילו ויכוחים קלים, בירורים ארוכים, כעס מצידי, אי נעימות מהצד השני.. לבסוף, ברוך השם, קצת התפכחתי ואמרתי שאני חס ושלום לא רוצה להרוס לבחור שצריך להתמחות לפניי. . אני לא רוצה לקחת לו את המקום.. אבל בכל זאת שיבררו, ואם הוא לא מתכוון להתחיל בשנה הקרובה אז אולי אני אעשה לפניו – חבל לי על הזמן. לבסוף – אחרי חצי שנה הוא התחיל לעשות התמחות. וכשהוא סיים מיד התחלתי.

בשנת ההתמחות שלי – תודה להשם יצאתי לחופשת לידה, שבדרך נס, נכנסה למניין ההתמחות ולא האריכה לי את ההתמחות. וזה נתן לי את האפשרות ללמוד למבחן בזמן שהייתי בבית, בתוך זמן ההתמחות.. סיימתי את ההתמחות ב-5.12.19 למניינם, ועברתי את מבחן ההסמכה בתאריך 12.12.19 למניינם. בדרך כלל מסיימים התמחות ורק לאחר 3 חודשים של חופשה בבית ללא עבודה, לומדים לימודים מאסיביים וקשים ואז ניגשים למבחן.. אבל אצלי זה היה שונה, בגלל חופשת הלידה יכולתי ללמוד בבית בתשלום, בגלל התאריך המדויק שהתחלתי את ההתמחות יכולתי לגשת למועד הקרוב. אם רק הייתי מתחילה שבוע אחרי, הייתי מפספסת מועד וניגשת רק אחרי חצי שנה. ומה זה התאריך הזה? התאריך שהבחור שעשה לפניי התמחות סיים, בדיוק יום למחרת שהוא סיים התחלתי לעשות - וזה יצא בול.

גם חופשת לידה בתוך ההתמחות שזה ממש תענוג ונתן לי זמן ללמוד למבחן, גם תאריך מדוייק שיכולתי לא לפספס את המועד הקרוב. והכי חשוב שבעזרתו יתברך עברתי בהצלחה את המבחן, כמובן לאחר ברכה מהרב הגאון יגאל כהן שליט"א, שנה ושבוע לאחר תחילת ההתמחות, מה שממש לא מובן מאליו שיקרה..

אני מספרת את כל זה רק בשביל שנלמד איך הקב"ה מנהל את עולמו בצורה הטובה ביותר, ואנחנו לפעמים מתבלבלים וחושבים שמבינים טוב יותר. חיכיתי קצת בהתחלה ובסוף הקב"ה הראה לי שהוא מסדר את העניינים הכי טוב, ואני הייתי קטנת אמונה ורציתי לשנות את המציאות. צריך לסמוך על השם גם כשאנחנו חושבים שאנחנו מבינים טוב יותר מה צריך להיות. לפעמים אנחנו סתם עושים מלחמות ולא מבינים שהכי טוב לשתוק.. לקבל ולהבין שיש מי שמנהל את העולם, והוא יודע הכי טוב לעשות את זה. בדרך כלל, בסוף מבינים את הטובה שהייתה במסלול הזה, וגם אם לא רואים בחוש, אז מאמינים. כי השם יתברך יודע הכי טוב.

הוא יודע את התאריך המדויק שהחתן המיועד ישים לך טבעת על האצבע, הוא יודע את התאריך המדויק שבו תשמעי בכי של תינוק בחדר הלידה שלך, הוא יודע בדיוק כמה כסף יהיה לך בעו"ש בשנה הקרובה, מתי תקני בית וכל מה שכל אחת חפצה.. ניתן לבורא עולם לנהל לנו את החיים, נסמוך עליו בעיניים עצומות. כי הוא יודע הכי טוב..

לרכישת הספר "תוכו רצוף אהבה" מאת מחברת הטור: 058-3266571

סיפור לשבת

הדמעות של מרן זיע"א

ידידי הרה"ג יואל עמרוסי שליט"א, חתנו של הרה"ג צמח מאזוז שליט"א, סיפר לי שפעם אחת, ישב ללמוד באחד מבתי המדרש ב"גבעת שמואל", הסמוכה לבני ברק. לידו התיישב אדם מבוגר שנראה פשוט למדי. במהלך לימוד הגמרא אמר לו האיש, "כן זה כתוב גם בגמרא חולין דף כ' עמוד ב'", פסוק זה כתוב בנביא ישעיה פרק ז', פסוק ח'".

ר' יואל התפעל מאוד מבקיאותו של האיש שישב לצידו ושאלו: "כיצד כבודו זוכר כל כך טוב, איפה למדת?"

"או... אני למדתי בישיבת "פורת יוסף" אצל הגאון רבי עזרא עטיה זצ"ל. בספסל הלימודים בהיכל הישיבה ישבתי על יד הרב עובדיה יוסף, אלא שאני סטיתי מדרך התורה, עם הזמן יצאתי לעבוד והחברה דרדרה אותי, אך איני יכול לשכוח את לימוד התנ"ך והגמרא שהחדיר לי מורי רבי עזרא עטיה, הוא לימד אותנו תורה בעבותות של אהבה עוד בהיותי צעיר לימים בישיבה".

המשיך האיש וסיפר: "שנה אחת לפני חג הפסח, הלכתי למכור את החמץ ברבנות ב"תל אביב" כשהרב עובדיה יוסף היה הרב של העיר. כשהגעתי, ראיתי את הרב עובדיה, טפחתי לו על השכם ואמרתי לו, "רבי עובדיה!!! מה שלומך? אתה זוכר אותי אני אליהו משעון?!"

הרב הביט בי כמה שניות ומעיניו התחילו לזלוג דמעות כי הייתי תלמיד כשרוני מאוד והוא הצטער לראותני כך. אז חשתי כמה התורה באמת חשובה ובזכות פגישה זו התחזקתי וחזרתי לשורשיי. היה לי עונג לשמוע אותך לומד כי זה הזכיר לי את הימים הטובים ההם".

נישא עינינו אל היושב במרומים שיזכנו ואת צאצאינו להבין תורתו ולהרגיש במתיקותה, "והערב נא ה' אלוקינו את דברי תורתך בפינו ובפיפיות עמך בית ישראל ונהיה אנחנו וצאצאינו וצאצאי צאצאינו וצאצאי כל עמך בית ישראל כולנו יודעי שמך ולומדי תורתך לשמה". אמן!

(מתוך סדרת הספרים "שולחן שבת ערוך". ניתן להשיג בכל חנויות הספרים או בפלא' 054-8494380).

פנינים מהפרשה

מתי להיות רך כ'קנה' ומתי להיות קשה כ'ארז'?

דרש רבי אלעזר בן רבי שמעון ואמר: לעולם יהא אדם רך כקנה ואל יהא קשה כארז ולפיכך זכה קנה ליטול הימנה קולמוס לכתוב בו ספר תורה תפילין ומזוזות (תענית כ).

לכאורה הדבר קשה, שהרי בית ה' נבנה מעצי שיטים קשים וחסונים. בספר "אבני אזל" תירץ, שאכן בענייני דעלמא יש להיות רך ולא להקפיד אם פגעו בכבודך או בממונך, אך כאשר מנסים לפתותך כדי להחטיא אותך עליך להיות קשוח וקשה כארז הלבנון וכצור החלמיש. אז אסור להיות "רכרוכי" אלא לפעול בנחישות כדי לבער את הנגע ממך ומסביבתך. כציווי התורה (דברים יז, ז), "ובערת הרע מקרבך"!

לא לכסוף לכסף

קרשי המשכן היו מתנשאים לגובה של עשר אמות ומתוכם אמה אחת הייתה מחוזקת בתוך אדני כסף. ראב"ד העדה החרדית הספרדית, הגאון רבי יעקב שכנזי שליט"א, כתב בספרו "קול יעקב", שהדבר בא לרמוז לאדם שהכסף נועד רק כדי להעמיד את האדם על רגליו (פסחים קיט) ולא כתכלית. כי ייעודו האמיתי של כל יהודי היא התורה הקדושה שנאמר, "טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף" (תהלים קיט, עב).

"מדבר שקר תרחק" (כג, ז)

רבנו יהודה החסיד זיע"א, הזהיר בספרו "ספר חסידים" (סימן תתרס"ב) וכתב: "אם תראה בני אדם מתלחשים ואתה חפץ לדעת מה מתלחשים אל תשאל להם, פן תעשה אותם שקרנים, שאילו היו חפצים שתדע היו מגידים לך ועתה שאינם חפצים שתדע, יגידו לך שקר".

(מתוך סדרת הספרים "שולחן שבת ערוך". (אם אפשר מידי פעם לכתוב: ניתן להשיג בכל חנויות הספרים או בפלא' 054-8494380).

זכר למחצית השקל ומתנות לאביונים

אם ברצונכם לקיים את מצוות מחצית השקל ומתנות לאביונים בהידור

עשו אותה עם עמלי תורה עניים
100 אברכים שלומדים בכולל יום שלם
וכן למשפחות נזקקות

ותרומתכם תמסר להם ע"י הרב יגאל כהן שליט"א

ביום פורים

ועל ידי זה תקיימו את המצווה בהידור
ותזכו לכל הברכות כאמור:

"אם אתה משמח
את שלי
אני משמח
את שלך"

צדקה וחסד

לתרומות חייגו:
03-8000770

ניתן לתרום גם באשראי
מוכר למס לפי סעיף 46

ארגון תרבות ומסורת
ענפים
הרצליה
בנשיאות מזכה הרבים הרב יגאל כהן שליט"א
סדנאות בזוגיות, סדנאות בחינוך ילדים,
שיעורים לצעירים, שיעורי גמרא והלכה,
אמונה וביטחון, קירוב לבבות,
עונג שבת ועוד...
לפרטים: "כי כולנו משרש אחד"
משה ועקנין 050-5353676
משה צנעני 050-5722787

מדרשיית ענפים
אור יהודה / רמת פנקס
בנשיאות מזכה הרבים הרב יגאל כהן שליט"א
בית מדרש "אור לישרים"
ר"ח רמ"א 5 אור יהודה שכונת רמת פנקס
ימים ראשון, שני ורביעי בשעה 20:00
שיעורי תורה שמחה אמונה וביטחון
גמרא והלכה קירוב לבבות ועוד...
לפרטים: "כי כולנו משרש אחד"
הרב מאיר כהן 052-7110913

מדרשיית ענפים
פתח תקווה
בנשיאות מזכה הרבים הרב יגאל כהן שליט"א
שע"י ביכנ"ס "שערי ציון"
כפר גנים א' פתח-תקווה
שיעורי תורה שמחה אמונה וביטחון
גמרא והלכה קירוב לבבות ועוד...
לפרטים: "כי כולנו משרש אחד"
אביתר 054-8495334 שי 058-6864009

מדרשיית ענפים
פתח תקווה סוקולוב
בנשיאות מזכה הרבים הרב יגאל כהן שליט"א
הרב יגאל כהן מזמין אתכם ואעירי פתח תקוה והסביבה
לשיעורי ערב בהם תלמדו
אמונה, שמחה, יהדות.
באווירה נעימה ואוהבת.
במסגרת השיעורים שלל פעילויות חווייתיות ומגוונות.
בבית הכנסת "בית ישראל"
סוקולוב 4 פתח תקוה
בימים ראשון ושלישי
מהשעה 20:00 - 21:00
לפרטים: "כי כולנו משרש אחד"
אלדד 054-8465937
שלמה 050-4156819

"ענפים"
אנחנו אלו נאחזים שונים אבל כולנו מקבלי אחד
דרושות שדכניות
למאגר השידוכים שלנו
עבודה מהבית מול מחשב.
טל: 055-6888080
דרושות נשים
להכוונת בנות מתחזקות
עבודה במשרדנו בבני ברק
בשעות הערב
טל: 055-6888010 עדי
מארגנים שיעור / יש
לכם שיעור באזור
מגוריכם ואתם רוצים
שכולם ידעו עליו?
צרו קשר ואנו נפרסם אותו במאגר
השיעורים הארצי שלנו טל:
055-6888090

מדרשיית ענפים
יהוד
בנשיאות מזכה הרבים הרב יגאל כהן שליט"א
בית הכנסת "גואל ישראל"
רח הקונגרס הציוני
ימי שני וחמישי בשעה 20:15
שיעורי תורה שמחה אמונה וביטחון
גמרא והלכה קירוב לבבות ועוד...
לפרטים: "כי כולנו משרש אחד"
הרב ישראל בדרה 050-4176603
הרב מאיר כהן 052-7110913

נר תמיד לע"נ ר' מנשה בן רחל ז"ל ולע"נ שושנה מהין בת זיוה ע"ה

בתרומה של 250 ש"ח אתם שותפים בהפצת העלון ב:20,000 עותקים